

РЕШЕНИЕ

№ 3132

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **185** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 61, ал. 15 от Закона за здравето /ЗЗдр./

Образувано е жалба от Д. П. С. и от С. Г. С. срещу Предписания за поставяне под карантина № 211221/ 644346 и № 211221/ 644280, издадени от директора на Столичната регионална здравна инспекция /СРЗИ/.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорваните предписания, като се иска тяхната отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателите се представляват от адв. С., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по делото – директорът на СРЗИ в придружително писмо, с което е изпратил административната преписка до съда, е изложил подробни съображения за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-01-1036/ 17. 12. 2021 г. на министъра на здравеопазването е изменена Заповед № РД-01-977 от 26. 11. 2021 г. в Приложение № 1 към т. I, 3, относно списък на държавите по цветови зони, държавите, за които е налице

информация за установена значителна негативна промяна в епидемичната ситуация и на държави с преминаване на реципрочна основа, като Република Франция попада в списъка с червена зона.

Със Заповед № РД-01-977 от 26. 11. 2021 г. министърът на здравеопазването, във връзка с обявената извънредна протиепидемична обстановка, е въвел временни протиепидемични мерки относно влизане на лица, пристигащи от други държави, на територията на Република България, считано от 1. 12. 2021 г. до 31. 03. 2022 г., съобразно оценка на разпространението на COVID-19 в съответната държава по критерии и поставяне на държавите в цветови зони. С посочения акт са въведени временни протиепидемични мерки за пристигащи лица, съобразно цветовете зони:

Съобразно т. 4.3.1 от посочената заповед при пристигащи от държави, включени в червената зона, на територията на страната се допускат само лица, които са български граждани и лица със статут на постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване на територията на Република България и членове на техните семейства;

Съгласно т. 4.4. лицата по т. 4.3.1 и т. 4.3.3 – 4.3.10. /в относимата редакция/ се допускат на територията на страната при представяне на валиден цифров COVID сертификат на ЕС за ваксинация или за преболедуване или аналогичен документ, или на отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизане в страната изследване по метода на полимеразно верижна реакция за COVID-19, удостоверено чрез валиден цифров COVID сертификат на ЕС за изследване или аналогичен документ, съдържащ същите данни като цифровия COVID сертификат на ЕС за изследване.

Т. 4.5. от посочената заповед /в относимата редакция/ предвижда, че българските граждани и лицата със статут на постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване на територията на Република България и членове на техните семейства, които не представят документ по т. 4.4 се допускат на територията на страната и се поставят под карантина за срок от 10 дни в дома или в друго място за настаняване, в което лицето е посочило, че ще пребивава, с предписание, издадено от директора на съответната регионална здравна инспекция или оправомощен от него заместник-директор.

В т. 11.4. от Заповед № РД-01-977 от 26. 11. 2021 г. на министъра на здравеопазването е посочено, че валиден цифров COVID сертификат на ЕС за изследване“ или аналогичен на него документ е документ, показващ отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизането в страната изследване по метода на полимеразна верижна реакция или отрицателен резултат от проведен до 48 часа преди влизането в страната бърз антигенен тест, считано от датата на пробонабиране, вписана в документа. Документът трябва да съдържа имената на лицето, изписани на латиница, съгласно документа за самоличност, с който пътува, дата на раждане, вид на изследването, изписан на латиница метод /P. или RAT/ и отрицателен резултат /N./, дата и час на вземане на проба за изследване, търговско наименование и производител на теста /задължително за бързите антигенни тестове/, наименование на лабораторията/лечебното заведение, извършило изследването, държава, в която е направено изследването и орган, издал сертификата/документа, а за сертификата на ЕС – и неговия уникален идентификатор.

Жалбоподателите са влезли на територията на Р. България през Летище – С. на 21. 12. 2021 г. около 19.00 часа, след пътуване в Република Франция. Поради обстоятелството, че Република Франция попада в т. нар. „червена зона“, на Д. С. и на С. С. са издадени съответно процесните Предписания за поставяне под карантина №

211221/ 644346 и № 211221/ 644280 от директора на Столичната регионална здравна инспекция.

Тези предписания са изпратени на адресатите по електронната поща, след постъпило от тях възражение, в което жалбоподателите са посочили, че са влезли на територията на Република България след направени на 20. 12. 2021 г. в Република Франция два антигенни теста, удостоверяващи отрицателен за Covid-19 резултат за всеки от жалбоподателите /л. 21 – л. 24 от делото/, като същите тестове са представени към възражението.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е насочена срещу актове, които подлежат на съдебен контрол, депозирана е в законоустановения срок от активно легитимирани за това лица - адресати на актовете.

Предвид разпоредбата на чл. 168, ал. 2 от АПК съдът, следва да извърши и преценка за нищожност на оспорения административен акт, дори да не е направено искане в тази насока.

Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от ЗЗ на задължителна изолация подлежат лица, болни от и заразители на антракс, бруцелоза, вариола, вирусни хеморагични трески, дифтерия, ебола, жълта треска, коремен тиф, малария, полиомиелит, тежък остър респираторен синдром, туберкулоза с бацилоотделяне, холера, чума и COVID-19.

Според разпоредбата на чл. 61, ал. 2, изречение второ от ЗЗ с цел предотвратяване разпространението на заразни болести по ал. 1 на задължителна карантина може да подлежат и лица, които са влезли на територията на страната от други държави.

Задължителната карантина на лице по ал. 2 или 3 се извършва с предписание, издадено от директора или от оправомощен от него заместник-директор на съответната регионална здравна инспекция, а срокът ѝ се определя със заповед на министъра на здравеопазването по предложение на главния държавен инспектор, в съответствие с епидемичния риск от разпространение на заразната болест, съгласно чл. 61, ал. 6 и, ал. 7 от ЗЗ.

От разпоредбата на чл. 61, ал. 6 от ЗЗ е видно, че компетентен да издаден предписания от вида на оспорените е директорът на съответното РЗИ или упълномощено лице.

В чл. 61, ал. 9 от ЗЗ е посочено, че министърът на здравеопазването утвърждава образец на предписанията по ал. 4, 6 и 8, което изключва същите да бъдат в устна форма или да бъдат изразявани чрез действия или бездействия. Следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 3 от АПК устни административни актове, както и административни актове, изразени чрез действия или бездействия, се издават само когато това е предвидено в закон, а такава разпоредба липсва в Закона за здравето. Следователно предписанията по чл. 61, ал. 6 от ЗЗ следва да бъдат в писмена форма и да съдържат реквизитите в чл. 59, ал. 2 от АПК.

Съгласно т. 8 на чл. 59, ал. 2 от АПК писменият административен акт следва да съдържа подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. Този реквизит е задължителен елемент от изискванията за съдържанието и форма на индивидуалния административен акт.

Спазването на изискуемата от закона форма е елемент на изискванията за

законосъобразност на административните актове. Липсата на подпис води до невъзможност да се установи кой е издателят на акта и дали същият е притежавал персонална, материалната и териториална компетентност да го издаде. Този порок е толкова съществен, че винаги представлява основание за прогласяването на нищожността на акта, тъй като липсва доказателство, че административният акт е издаден от компетентния орган.

В случая като издател на предписанията е посочен директорът на СРЗИ, който се явява компетентен орган съгласно посочените по-горе разпоредби.

Видно от приложенияте Предписание за поставяне под карантина № 211221/ 644346, издадено на Д. С. и Предписание за поставяне под карантина № 211221/ 644280, издадено на С. С. С., като издател на акта е посочен директорът на Столичната регионална здравна инспекция. Същевременно при изпращането им по електронната поща на жалбоподателите същите не съдържат подпис на издалото ги лице. Полагането на подпис свидетелства за формираната воля на органа за издаване на съответния акт и е потвърждение, че този акт е издаден именно от него. Без завършващото действие по подписването на акта, той остава само проект, който не може да има никаква правна сила.

В случая предписанията в този им вид са били предявени на адресатите им, като същите са се запознали с тях /л. 47 и л. 49 от делото/. По делото са представени и предписания на друга бланка /л. 27 – л. 28 от делото/, в които отново липсва подпис на издателя на съответния акт. Следователно длъжностното лице, връчило предписанията, е третирало посочените актове като окончателни и ги е съобщило на адресите, с цел да ги приведе в действие като такива, в случая дори да ги приведе в предварително в изпълнение, което е допуснато от закона. От връчването на процесните предписания в този им вид на оспорващите следва изводът, че те се явяват нищожни, тъй като страдат от най-тежкия процесуален порок във формата - липса на подпис на сочения като негов издател.

По делото не се установява, а и не се твърди че обжалваните предписания са издадени като електронни документи, подписани с електронен подпис, поради което не е необходимо да се изследва наличието и изпълнението на визираните в Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги предпоставки за валидност на електронното волеизявление.

По делото от ответника са представени предписания за поставяне под карантина, съдържащи подпис на директора на РЗИ – С. /л. 29 - л. 30 от делото/, но не се установява именно предписанията, съдържащи този подпис, да са били получени от оспорващите лица.

По изложените съображения съдът приема, че оспорените актове са постановени при съществено нарушаване на изискванията за форма, предвид липсата на подпис на техния издател към датата на издаването им, което обосновава наличието на основание същите да бъде обявени за нищожни.

Дори да се приеме, че обжалваните предписания не са нищожни и същите съдържат подпис на техния издател, същите са постановени в нарушение на материалния закон. От представените по делото доказателства се установява, че при влизането им на територията на Република България жалбоподателите са притежавали отрицателни резултати от проведени антигенни тестове, които са били извършени в Република Франция и в период, по-кратък от 48 часа преди преминаване на българската граница. Ето защо, притежаването на всеки от жалбоподателите на сертификат за отрицателен

резултат от проведен бърз антигенен тест, следва да се приеме за наличие на валиден цифров COVID сертификат на ЕС за изследване, поради което тяхното представяне е налагало приложението на т. 4.4 от Заповед № РД-01-977 от 26. 11. 2021 г. на министъра на здравеопазването, вместо неправилно приетото основание по т. 4.5. от Заповед № РД-01-977 от 26. 11. 2021 г. на министъра на здравеопазването.

При този изход на делото искането на оспорващите за присъждане на направените по делото разноски е основателно, поради което РЗИ – [населено място] следва да бъде осъдена да заплати на всеки от жалбоподателите направените по делото разноски в размер на 10 /десет/ лева, представляващи платената държавна такса.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 29-ти състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Предписание за поставяне под карантина № 211221/644346, издадено от директора на Столичната регионална здравна инспекция на Д. П. С.

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Предписание за поставяне под карантина № 211221/644280, издадено от директора на Столичната регионална здравна инспекция на С. Г. С..

ОСЪЖДА Столичната регионална здравна инспекция да заплати на Д. П. С. направените по делото разноски в размер на 10 /десет/ лева

ОСЪЖДА Столичната регионална здравна инспекция да заплати на С. Г. С. направените по делото разноски в размер на 10 /десет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: